

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci navrhovatele: **Ing. Arch. M. S.**, ve věci podání ze dne 4. 7. 2013,

t a k t o :

- I. Podání navrhovatele ze dne 4. 7. 2013 **se odmítá**.
- II. Navrhovatel **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 5. 7. 2013 doručeno podání navrhovatele ze dne 4. 7. 2013 označené jako „*Žaloba na Českou poštu pro získání odpovědi*“, ve kterém se navrhovatel domáhal odpovědi na podněty adresované státnímu podniku Česká pošta. Uvedl, že dotazy se mají týkat doručování soudních písemností a že hodlá podat žalobu na postup státního podniku při činnosti související s výkonem veřejné správy v oblasti správního soudnictví a předpokládá postup Nejvyššího správního soudu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Pro případ postoupení žaloby navrhovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

2. Vzhledem k tomu, že předmětné podání nespĺňovalo náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud vyzval navrhovatele usnesením ze dne 16. 7. 2013, čj. Na 205/2013 - 8, k odstranění těchto nedostatků.

3. Podáním ze dne 15. 8. 2013 navrhovatel sdělil, že podání ze dne 4. 7. 2013 nebylo žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, ale žalobou na ochranu před nezákonným zásahem a žalobou na ochranu proti nečinnosti. Důvodem žaloby má být nečinnost České pošty při vyřizování dotazů a dalších podnětů navrhovatele. Navrhovatel zopakoval, že očekává odpověď ve smyslu § 46 odst. 2 s. ř. s., ve které bude uvedeno, na který soud se má obrátit. Zopakoval také žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta, je-li Nejvyšší správní soud příslušný k projednání věci. Dále navrhovatel požádal o ústní jednání.

II.

4. Nejvyšší správní soud shledal, že nejsou splněny podmínky řízení pro věcné projednání podání navrhovatele ze dne 4. 7. 2013 a tento nedostatek je neodstranitelný.

5. V souladu s § 12 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud rozhoduje jako vrcholný soudní orgán ve věcech patřících do pravomoci soudů ve správním soudnictví o kasačních stížnostech v případech stanovených tímto zákonem, a dále rozhoduje ve věcech volebních, ve věcech politických stran a hnutí a v řízení o kompetenčních žalobách.

6. Z podání navrhovatele ze dne 4. 7. 2013 doplněného podáním ze dne 15. 8. 2013 je nepochybné, že se nejedná o kasační stížnost, kterou by navrhovatel napadl konkrétní rozhodnutí krajského soudu. Zároveň z předmětného podání nevyplývá, že by bylo návrhem ve věcech volebních, ve věcech politických stran a hnutí nebo kompetenční žalobou.

7. Navrhovatel tvrdil, že hodlá podat žalobu na ochranu před nezákonným zásahem a žalobu na ochranu proti nečinnosti. Nejvyšší správní soud proto zvažoval, zda jsou dány důvody pro postoupení věci podle § 7 odst. 4 s. ř. s. věcně a místně příslušnému krajskému soudu. Důvody pro takový postup neshledal.

8. S ohledem na obsah podání navrhovatele je zřejmé, že se nejedná o návrh způsobilý k zahájení řízení ve správním soudnictví. Těmito žalobními typy je možné brojit proti nezákonnému zásahu nebo nečinnosti správního orgánu. Pojmem „*správní orgán*“ se pro účely řízení před správními soudy rozumí (1) orgány moci výkonné, (2) orgány územního samosprávného celku, (3) fyzické nebo právnické osoby nebo jiné orgány, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (viz § 4 odst. 1 s. ř. s.).

9. Česká pošta, proti níž měly žaloby podle navrhovatele směřovat, není orgánem moci výkonné ani orgánem územního samosprávného celku. Zároveň z podání navrhovatele nevyplývá, že by se domáhal ochrany v záležitosti, kdy by Česká pošta vystupovala jako právnická osoba, jíž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy.

10. Navrhovatel sice uvedl, že se žaloby mají týkat činnosti České pošty související s výkonem veřejné správy v oblasti správního soudnictví a nevyřízení dotazů souvisejících s doručováním soudních písemností. Nejvyšší správní soud však např. již v rozsudku ze dne 6. 5. 2011, čj. 8 As 70/2010 - 156, uzavřel, že Česká pošta nevystupuje při doručování písemností jako správní orgán a svým postupem vrchnostensky nezasahuje do veřejných subjektivních práv fyzických osob (ústavní stížnost proti tomuto rozsudku Ústavní soud odmítl pro zjevnou neopodstatněnost usnesením ze dne 3. 8. 2011, sp. zn. II. ÚS 2171/11). Zároveň nebylo možné z podání navrhovatele dovodit, že by žádal Českou poštu např. o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

11. Skutkové okolnosti, které navrhovatel dostatečně neupřesnil ani přes výzvu soudu, neumožňují učinit závěr, že by podání ze dne 4. 7. 2013 směřovalo k ochraně veřejných subjektivních práv navrhovatele podléhajících ochraně ve správním soudnictví. Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že Česká pošta není pasivně legitimována pro řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem ani o žalobě na ochranu proti nečinnosti ve věci, kterou navrhovatel vymezil v předmětném podání. Podání navrhovatele nemohlo být postoupeno podle § 7 odst. 4 s. ř. s., protože k jeho projednání není věcně příslušný žádný správní soud.

12. Tvrzení navrhovatele v předmětném podání a jeho doplnění neumožnila učinit ani závěr, že by byla dána pravomoc soudů k rozhodnutí o tomto podání v občanském soudním řízení. Nejvyšší správní soud proto nemohl postupovat podle § 46 odst. 2 s. ř. s., jak navrhovatel očekával.

13. O osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože stěžovatel podmínil tuto žádost postupem podle § 46 odst. 2 s. ř. s. nebo projednatelností podání před Nejvyšším správním soudem. Zdejší soud však podle zmiňovaného ustanovení nepostupoval a neshledal ani naplnění podmínek řízení před zdejším soudem. Z téhož důvodu se Nejvyšší správní soud nezabýval ani žádostí o nařízení jednání.

14. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud odmítl podání navrhovatele ze dne 4. 7. 2013 podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

15. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. srpna 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu